

Politieke Avond 4 november 2020

Miriam van der Mark namens een groep verontruste wandelaars en natuurliefhebbers

Onderwerp: Mountainbikeroute in De Westermeerwijk

Onze brief van 14 juli 2020 + de aanvulling voor de Politieke Avond van 2 september

Wij, en de natuur, ervaren veel overlast door rondrazende mountainbikers die bezit hebben genomen van de mooie Westermeerwijk. In dit relatief kleine bos van circa 10 ha. is een 6 km lange mtb-route aangelegd voor de beoefenaars van deze prestatiesport. 32 Maal doorkruist de route de wandel- en ruitersporen. Dat levert veel irritaties, frustraties en zelfs conflicten op. Met name bij wandelaars en ruiters. Van enig (formeel) toezicht of handhaving is geen sprake. Niets over geregeld of afgesproken. Bij de toegang tot het bos wordt niet duidelijk gemaakt wie daarvoor verantwoordelijk is. Van wie is dit bos? Waar kun je terecht met klachten, of incidenten melden. Klachten en incidenten worden daardoor niet zichtbaar.

De mtb-route is tot stand gekomen zonder de Nijmeegse bevolking te informeren of te raadplegen in welke vorm dan ook. Natuurorganisaties zijn ook niet in dit proces betrokken. Mogelijk is het ook aan u, de gemeenteraad, voorbij gegaan. Er is geen raadsvoorstel, geen collegevoorstel. Kennelijk geregeld tussen ambtenaren en de wethouder belast met Sport (van betrokkenheid van de wethouder Groen is ons niet gebleken)

Complex: De Westermeerwijk ligt binnen de gemeentegrenzen van Berg en Dal. De Omgevingsvergunning is daar aangevraagd en verkregen. Nijmegenaren worden dus niet attent op deze plannen en op de mogelijkheid bezwaar te maken. Voeg daarbij dat er geen aanleiding is gezien om te onderzoeken of er draagvlak bestond bij andere gebruikers. Waarom niet? Tijdens het eerste gesprek dat wij hadden op het stadhuis met hoofd Stadsbeheer en de ambtenaar Kwaliteitsbeheer Groen: geen onderzoek want er kwam nooit enig signaal dat er in dat gebied wat speelde, het was er altijd rustig.

Vreemd genoeg wordt als belangrijkste reden voor de aanleg van de mtb-route genoemd: het scheiden van de gebruikers teneinde overlast te voorkomen. Even een uitstapje: mijn eerste stap in dit verhaal was het indienen van een klacht. Naar aanleiding daarvan volgde een uitnodiging voor een gesprek met de bosbeheerder en de ambtenaar "kwaliteitsbeheerder groen". Ons werd in dat gesprek (in de Kuil) gezegd "het was hier wild west". Een beeld dat wij in het geheel niet herkenden. Dat wilde westen ontstond pas vanaf maart dit jaar. Luidruchtige groepen mountainbikers bevolkten toen de Meerwijk. En toen ontstond ons verzet. In dit gesprek zijn de voordelen en het belang van de route uitvoerig aan ons voorgehouden.

Maar het is toch absurd om vast te stellen dat de aangevoerde reden om de paden aan te leggen niet heeft bestaan...

Het besluitvormingsproces lijkt eenzijdig gedomineerd door de St. MTB Rijk van Nijmegen. Er is een Natuurtoets opgemaakt, in opdracht van de bouwer van de route, die sterk te wensen overlaat. Een aanwijzing daarvoor is in elk geval dat in de Natuurtoets het Vliegend Hert niet eens wordt genoemd, terwijl gebleken is dat de Meerwijk een leefgebied is van deze met uitsterven bedreigde soort. Het

bureau dat deze Natuurtoets heeft opgemaakt Fopma Natuur Advies is, in een andere zaak, in juni 2019 op de vingers getikt door de bestuursrechter in Groningen. Bewoners en IVN maakten bezwaar tegen de afgegeven omgevingsvergunning voor de aanleg van een mtb-route in het Mensingebos in Noordenveld. De bezwaarmakers kregen gelijk omdat de Natuurtoets teveel fouten en omissies bevatte. Bovendien was het onderzoek te summier, het bureau had binnen twee uur het Mensingebos in kaart gebracht. De Natuurtoets voor de route in de Meerwijk is van maart 2018. Als gezegd: het over het hoofd zien van het Vliegend Hert is ook een omissie. Het vermoeden is dat deze Natuurtoets ook niet aan de maat is.

Tegengeluiden hebben ontbroken, door het uitsluiten van de Nijmeegse bevolking, van natuurorganisaties, en door niet te onderzoeken of er draagvlak is voor de plannen. Dit proces heeft zich voornamelijk afgespeeld tussen verklaarde voorstanders van de mtb-route, de betrokken ambtenaren, de St. MBT RvN en de wethouder die zich bezighoudt met sportzaken.

De gemeente Nijmegen heeft een Gebruikersovereenkomst gesloten met de St. MTB Rijk van Nijmegen. Een proefperiode van één jaar is overeengekomen, te rekenen vanaf maart dit jaar. Dan wordt er dus geëvalueerd.

Ons dringende verzoek: Doe in dat komende onderzoek/evaluatie wat in het begin is verzuimd. Onderzoeken wat de andere gebruikers dan de mtb-ers van de route vinden en vooral een gedegen onderzoek naar de effecten van de mtb-route op de natuur. Wat is de invloed van de route op de instandhouding van het bos en de ecologische en landschappelijke waarde van het gebied. Wat is bijv. het effect van het storten van leem/leemzand op de paden ter versteviging.

Wij zijn in contact met de betrokken ambtenaar kwaliteit groen en belast met het regelen van die evaluatie. Het voornemen is om het gebruik van de mtb-route te evalueren met de St. MTB, de gemeente zelf, ook de bosbeheerder krijgt daarin ook een rol. Een onderonsje van verklaarde voorstanders van de route. Organiseer kritiek, tegenspraak en tegengeluid.

Tot slot: Met uitzondering van de Partij voor de Dieren, die vragen heeft gesteld, is blijkbaar niemand er van geschrokken dat het Vliegend Hert in de Meerwijk wordt bedreigd. Van actie is al helemaal geen sprake. De antwoorden aan de Partij voor de Dieren vallen vooral op door het formele zo niet formalistische karakter. De gemeente verschuilt zich achter het “bevoegde gezag”. De provincie. Volgens de Gebruikersovereenkomst echter is de gemeente gerechtigd om de route te verleggen of te sluiten wanneer belangen van de natuur en het bos dat vragen. De gemeente is zelf het bevoegde gezag. Dat vergt een eigen afweging (en lef?) en staat los van dat vermeende “bevoegde gezag”.

Laat uw groene hart spreken, anders is het gedaan met de natuur en de rust en sereniteit van de Meerwijk.